

Oh, ti obrtniki!

Za Bežigradom imamo le enega radio in TV mehanika – Največ je avtoprevoznikov

Ko nam ta ali oni gospodinj-ski aparat zataji, ko nam prične avto pokašljavati, ko na televizorju izgine slika ali prične puščati vodovodna pipa in podobno, tedaj se šele spomnimo na obrtne storitve. Pa se hitro seznanimo s kruto realnostjo. Obrtniki so tudi za Bežigradom bolj na redko posejani, čeprav bi bilo zanje, tudi če bi jih bilo še enkrat toliko, veliko dela.

Okoli 55 tisoč Bežigrajčanov se lahko »pohvali« le z enim radio in TV-mehnikom, enim avtomobilom in enim optikom. Skupno je za Bežigradom 426 samostojnih zasebnih obrtnikov, ki se ukvarjajo s stavbo obrtjo, živilsko obrtjo, z gospodinjstvi in tehničnimi storitvami ter osebnimi in drugimi storitvami in imajo 439 zaposlenih, pri njih pa se uči 101

učenec v gospodarstvu. Poleg tega se s popoldansko obrtjo ukvarja še 50 občanov. Za Bežigradom se z obrtnimi storitvami ukvarjajo tudi nekatere organizacije združenega dela, ki imajo skupno 738 zaposlenih. Naj ob teh številkah omenimo, da jih je izbral oddelček za gospodarstvo naše občine že 30. junija lani. Zakaj? Predvsem zato, da bi se resno lotili reševanja tega nič kaj rožnatega položaja na področju obrtnih storitev.

Za Bežigradom prevladujejo avtoprevozniki, saj jih je kar 21 odstotkov vseh obrtnikov. Sledi jim skupina za predelovanje kovin (18 odstotkov) ter stavbna obrt (18 odstotkov), ostale obrti pa niso tako številčne.

Največ obrtnikov imajo v KS Črnuče-Nadgorica (kar 18 odstotkov vseh obrtnikov v naši občini), najmanj pa v KS Beričevo. V nobeni večji krajevni skupnosti pa niso obrtniki razporejeni po vseh dejavnostih.

Po pestrosti storitev so še na najboljšem v KS Borisa Kidriča, KS Črnuče-Nadgorica, KS Stožice in KS Stadion; največji primanjkljaj omenjenih storitev pa beležijo v KS Beričevo, KS Tomačevo in KS Dol.

Anketa po krajevnih skupnostih in akcija 91 KS sta pokazali še vrstni red želja krajanov. Vodijo krojaštvo in šiviljstvo, vodno in elektroinstalaterstvo ter popravila gospodinjstev, aparatur, mizarstvo, ključavničarstvo, kleparstvo itd.

Bežigrajski izvršni svet je ugotovil, da bo »paket« davčnih olajšav naredil že v letošnjem letu storitveno obrt bolj privlačno za občane; poleg tega pa so s sklepom zavezali še samoupravno stanovanjsko skupnost, da občanom, ki bi radi imeli storitveno obrt, omogoči nakup prostorov (posojila pod ugodnimi pogoji) ali jim omogoči najem le-teh po zmernih cenah.

Bistveno pa je, da bo vsaka krajevna skupnost za Bežigradom sama pripravila načrt razvoja in potreb tovrstnih dejavnosti.

PODELITEV PRIZNANJ – Dan JLA so slavili tudi pripadniki štabov in enot teritorialne obrambe. V počastitev tega dne je občinski štab za teritorialno obrambo sklical najboljše pripadnike štabov in enot teritorialne obrambe krajevnih skupnosti in odzov. Po krajšem govoru poveljnika teritorialne obrambe, pomenu in prihodnjih nalogah, je bila svedčana podelitev plemenitih priznanj enotam in štabom teritorialne obrambe v KS in ozidih, starešinam in vojaškim obveznikom.

Obvestilo

Društvo upokojencev Bežigrad obvešča, da posluje pri sarni družbi v Smoletovi 16 ob torkih in petkih od 9. do 12. ure.

Društvo upokojencev Bežigrad

Janez Hrovatin odlikovan

Člani SZDL v krajevni skupnosti Črnuče-Nadgorica dobro poznajo Janeza Hrovatina kot aktivnega družbenopolitičnega delavca. Sedaj je predsednik krajevne konference SZDL, a je tudi izven meja občine Bežigrad zelo dejaven, tako na družbenem kot na strokovnem področju.

Prav zaradi velikih osebnih zaslug pri razvoju elektrodistribucije Slovenije je magister Janez Hrovatin, diplomirani elektroinženir in pomočnik generalnega direktorja elektrogospodarstva Slovenije, prejel visoko odlikovanje predsednika republike maršala Tita in sicer RED DELA Z ZLATIM VENCEM, na predlog samoupravnih organov podjetja DES.

Tovarišu Janezu Hrovatinu je izročil odlikovanje ob praznovanju dneva JLA predsednik skupščine občine Vič-Rudnik Vili Belič. Naše-

mu občanu in krajanu Črnuč ob visokem odlikovanju prisrčne čestitke!

T. B.

Umetnike povabijo v tovarno

Pogovor z Lidijo Kuhar, organizatorko kulturnega življenja v Krki

Kdaj pa kdaj zasledimo v tem ali onem glasilu novico o kulturni prireditvi v delovni organizaciji. Razveseljiva je taka novica, včasih nas celo preseneči. V naši občini je veliko delovnih organizacij, mnogo delovnih ljudi združuje svoje delo v njih. Vseeno pa zelo malo storimo za to, da bi delovno okolje kulturno poplenitili, ga naredili za delo bolj prijetnega in manj utrujajočega. Likovno delo na steni, v parku pred tovarniško halo; o tem še premalo razmišljamo...

V prejšnji številki »Zbora občanov« smo se seznanili z organizatorjem kulture v ČGP Delo Tomažem Zalarjem, danes pa smo na obisku v Krki pri Lidiji Kuharji, ki je eden izmed začetnikov, vsestranskih organizatorjev številnih razstav v avli ljubljanske Krke.

Ko vstopimo v avlo, kjer so razstavljene slike, smo nemalo presenečeni nad vtisom, ki ga na obiskovalca naredi razstaveni prostor. To je skoraj prava galerija, ki je mimoidočim pogledom žal popolnoma zastrita. Na prvi razstavi, ki so jo od-

prli 25. decembra 1975, sta razstavljala svoja dela Maj Klemenčič in Stefan Potočnik. Pred štirimi leti, nam pripoveduje simpatična sogovornica, so se preselili v nove prostore na Titovi 99 in takoj so se odločili za razstave v avli. Tovarišica Kuharjeva je povedala, da deluje v Krki kulturnoumetniško društvo, v sklopu tega pa pod pokroviteljstvom osnovne organizacije ZSS Marketing Ljubljana kulturni odbor, ki med drugim tudi pripravlja razstave.

Lidija Kuhar je slavistka, v delovni organizaciji se ukvarja z lektorskim delom, štiri leta pa je bila predsednica sindikalne organizacije. V Krki toz Marketing Ljubljana je med zaposlenimi povprečna višja izobrazba, pa so bili vseeno vsi navdušeni na srečanju z literati, ki jih je povabila naša sogovornica. Navdušili so se nad srečanju z literati različnih generacij in smeri, skupina okrog tovarišice Kuharjeve pa je pripravljala tudi kvalitetne proslave.

Člani kolektiva so se navadili

na takšno izobilje: če je sedaj avla kak teden prazna, postaja sodelavci že nestrpni. Za osem razstav na leto dobijo približno milijon in pol starih dinarjev, razstavljalec, ki se sam precej angažirajo pri postavljanju razstav, pa dajo honorar od tisoč do tisočpetsto dinarjev.

V novomeški Krki imajo veliko razumevanja za prizadevanje ljubljanskih tovarišev, zato nekatere razstave v celoti prenesejo v Novo mesto ali obratno.

Zvedeli smo tudi, da velikokrat na željo članov kolektiva povabijo razstavljalce, da predstavijo svoja dela. Ni pomembno, če so to najnovejša dela; z odobravanjem sprejmejo predvsem preseke skozi dolgoletno delo likovnih umetnikov.

Tovarišica Kuharjeva je prepričana, da se delovni človek le tako navaja na sprejemanje kulture. Kulturne prireditve so pri njih vedno v fleksibilnem času, uro ali pol ure pred koncem izmene, saj so celotnemu kolektivu enako pomembne.

Žal je ugotovitev naše sogovornice, da je takšno delo organizatorja kulturnega življenja vedno nenagrajeno in v škodo drugemu obveznemu delu, še kako resnična. Tudi kulturnega organizatorja v delovni organizaciji bi bilo treba nagraditi, saj je njegovo delo potrebno vsem članom kolektiva.

Ob koncu razgovora nam je tovarišica Kuharjeva povedala tudi novico, da bo galerija v ljubljanski Krki kmalu odprta tudi za zunanje obiskovalce; dopoldne po dogovoru, popoldne pa dve uri, od šestnajstih do osemnajstih. Razveseljivo je tudi, da sedaj delajo že novi kulturni organizatorji v Krki, ki bodo s pomočjo bogatih izkušenj Lidije Kuharjeve pripravili še vrsto kulturnih prireditev, predvsem pa likovnih razstav.

M. Š.

VZEMI SI ČAS – NE ŽIVLJENJE!

Ne prehitavaj kolonel!

V BEŽIGRAJSKI GALERIJ

Krajine Janeza Starmana

Slikarji krajinarji so že večkrat razstavljali svoja dela v Bežigrajski galeriji, pa naj bo to skupinsko kot na primer člani Društva slovenskih likovnih umetnikov ali posamezno (akademski slikarji Miloš Lavrenčič, Rudi Gorjup in Evgen Sajovic). V drugi polovici januarja (vse do 6. februarja) si lahko ljubitelji slikarstva ogledajo v Bežigrajski galeriji razstavo del akademskega slikarja in našega občana Janeza Starmana, člana bežigrajske sekcije DSLU.

Janez Starman nastopa samostojno kot slikar šele dve leti. Pred tem je svoje delo posvetil predvsem ilustraciji, zato ga dobro poznajo vsi bralci Cicibana, revije za najmlajše. Potem, ko je v hali Komunalnega centra v Domžalah pripravil prvo samostojno razstavo, je njegova predstavitev v Bežigrajski galeriji prvi širši javni nastop pred ljubljanskim občinstvom. S posameznimi deli se je sicer že predstavil na več skupinskih razstavah v Moderni, Mestni, Bežigrajski in Jelovškovi galeriji, sodeloval pa je tudi na razstavi bežigrajske sekcije DSLU v Trebinju lani.

Janez Starman nam predstavlja 21 olj, od tega je 20 krajin in en portret, ter 6 akvarelov, ki so prav tako krajine. V svojih krajinah prikazuje pejsažne izseke, panorame, vaške in mestne vedute od razmeroma realistične obdelave do skrajno poenostavljenih osnovnih oblik in struktur. Pastelne barve, ki jih uporablja za svoj pogled na krajino, so umirjeno kombinirane, brez močnih kontrastov, vendar temeljijo na tonskih harmonijah. Svet njegovih slik je hladen in brezoseben, posebno v mestnih, industrijskih vedutah, kjer med kvadratastimi bloki, obdanimi s smogom, ne najde prave vadrine in optimizma, temveč izraža strah pred prihodnostjo. Starman se v svojih slikah kaže kot izredno discipliniran ustvarjalec in eden najbolj svojevrstnih interpretov sodobne slovenske krajine.

M. B.

BEŽIGRAJČANI V NOVOLETNI NOČI

Najbolj veselo – na Gospodarskem razstavišču

V najlepši, najdaljši in najbolj nori noči leta je Bežigrad gostil mnoge ljubljance. Severno do 46. vzporednika se je v novoletni noči zbralo na Gospodarskem razstavišču 2600 ljudi. Ob dobri hrani in piščali so gostje, med katerimi je bila vsaj tretjina Bežigrajčanov, peli in plesali v ritmu valčka, polke, rock'n'rolla... v izvedbi ansamblu Jožeta Privška in Lojzeta Slaka, ter tako s smehom in šalo pospremili staro leto in nazdravili novemu – letu 1979.

Vrte se Bežigrajčani v ritmu valčka, vrte se zemljiska kroglja in riše svoj prvi krog v tem letu, mi-mo Gospodarskega razstavišča pa, v katerem šumi kot v panju, v tej noči odropota 79 vlakov. In ko hite zakasneli potniki na vse štiri strani sveta, se bližigrajske ulice vse bolj praznijo. Le tu in tam kak pešec ali avtomobil.

Med Bežigrajčani na GR je tudi njihov »župan« Janez Rigler. V hali A nazdravlja v družbi soprog Marije, prijateljev in kolegov letu 1979.

»Občanom Bežigrada želim mnogo sreče ter zadovoljstva in uspeha pri delu v novem letu. Novoletno slavlje na GR je izvrstno pripravljeno. Ta kraj mora kmalu prerasti v gospodarski in kulturno-zabavni center Ljubljane in Slovenije.«

Vrte se Bežigrajčani v ritmu valčka, nekaterim se vrti tudi že v glavi. V ljubljanski porodnišnici pa se je število prebivalstva glavnega mesta Slovenije pomnožilo za 12. Ob 22.21 je občanka številka 4716, ki je dobila ime Meta, s

svojim jokom pospremila staro leto na pot pozabe. Že dve minuti po polnoči, ko se ljudje že veselijo obljube, se poljubljajo in si ob stisku roke žele srečo, je občanka številka 1, zaspanka Andreja, prva privekala v mednarodno leto otroka. Toda med porodicami ni bilo Bežigrajčanke. Pa kaj potem, če ne danes, bo pa jutri ali pojutrišnjem... Rodnost v naši občini se ne upada.

Med tem, ko se nad Avstralijo in Italijo vrte leteči krožniki, dežurni zobozdravniki v ambulanti v Nebotičniku Franc Turk in njegova asistentka Karla Žižek vrtata zobe pacientom. Od 11 nesrečnikov, ki jih je zobobol mučil v novoletni noči, so štiri iz občine Bežigrad.

Vrte se zemlja, vrte se Bežigrajčani. V stanovanju Aleksandra Ermana v ulici Mašera Spasiča 9 pojejo in plešejo:

»Razpokožen je na višku. Zbrali smo se vsi, družina, sorodniki in prijatelji. Srečni in zadovoljni vstopamo v novo leto.«

Podobno razpoloženje je na domu Vlada Potrca na Staničevi 10, dr. Janeza Sluge v Šarhovi 16, Karla Stadiņa na Linhartovi 62, Ane Mandić v Vojkovi 11, Franca Pečaverja v ulici 29. hercegovske divizije 9, kjer pesem ni zamrla vse do zore, in povsod tam, kjer Bežigrajčani pričakujejo Novo leto doma, v krogu najbližjih.

Vrte se Bežigrajčani v ritmu valčka, v Komuni pa se vrti novoletna predpremiéra francoskega glasbeno-plesnega filma Pariški Crazy Horse. Med tem, ko nas s svojo lepoto prevzema članica ansambla Lova Moor, se v drami SNG nekaj desetmin Bežigrajčanov smeji vragolijam Botra Andraža, v operi pa uživajo v arijah Bizetove Carmen.

Vrte se Bežigrajčani na GR, vrte se moški okoli lepih žensk, Vesna Podreka in Darko Hiti z Glinškove ploščadi 2 pa neopazno smukneta v predverje, da bi si v miru izpovedale vse svoje osebne novoletne želje...

»Kot že prejšnja leta sva se tudi letos odločila pričakati Novo leto

na GR. Zelo je lepo, veselo in zabavno.«

Leopold Krese, direktor GR, slavi Novo leto na obroke:

»Veselimo se in zabavamo, toda sem in tja moram nadzorovati delo. Okoli 50 natakarev in še precej drugih ljudi skrbi za prijetno počutje gostov v tej noči. Kar pogledate, v dvorani ni človeka, ki ne bi bil dobre volje. Vsa mesta so zasedena. Mnogim na žalost nismo mogli ustreči. To nam nalaga dolžnost, da čim prej zgradimo še okoli 15.000 m² prostora. Letos smo sami okrasili prostore in tako namesto 400 potrošili le 70 tisoč dinarjev.«

Vrte se zemlja, za ljubljanske avtobusne postaje pa 11 avtobusov odpelje in 5 pripelje potnike. Nad Ljubljano in Bežigradom še kako pokajo petarde in pasje bombe, šumijo rakete »made in Italia«, ognjemeti ustvarjajo mavrične barve na jasnem nebu. Tisti pa, ki imajo v tej noči čast bdeti nad mirom in varnostjo Bežigrajčanov, se dolgočasijo v brezdeležju. Nič posebnega se ne zgodi: niti prometna nesreča niti požar niti okvara na plinski ali električni instalaciji. Nič.

Pač. Na postaji milica na Črnučah zabeleži dva neznačna primera: razbito steklo na bencinski črpalki in poškodovan poštni nabiralnik neke občanke.

In tako se vrti zemlja, vrte se Bežigrajčani v ritmu valčka v novoletni noči; veselje in zadovoljstvo sta se naselila v njih, polni optimizma in delovnega poleta nazdravljajo bodočnost.

IVAN SUČUR